

קונטרס

שְׁלוֹם בַּבַּיִת

יִזְרַח דְּרָכִים קְלוֹת וּנְתִיבוֹת יִשְׂרָאֵל, הַיָּאֵד יִהְיֶה
תְּמִיד שְׁלוֹם בַּבַּיִת, וַיִּהְפֹּךְ אֶת בֵּיתוֹ לְמִן עֵדוֹ,
מְקוֹם מְשָׁכֵן הַשְּׂכִינָה.

אֲשֶׁר כָּתַב

כְּבוֹד קְדוּשַׁת הָרַב הַצַּדִּיק מוֹהְרָא "שׁ זצ"ל

בְּעַל מַחְבֵּר

סֵפֶר "שֵׁשֶׁת הַנְּחָל" - פְּרוּשׁ וּבִאֵר עַל כָּל הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ו,
וְסֵפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְעוֹד סִפְרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים, הַבְּנוּיִם וּמְקַדְּשִׁים עַל-פִּי
דְּבָרֵי רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַעֲפוּן, בְּרַצְיָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָא
מוֹרְנוּ וְרַבְנֵנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְּבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַנּוֹאֵן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נַתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

הוֹכָא לְדַפּוּס ע"י הַסִּידִי בְּרֶסְלֵב ע"ה"ק יְרוּשָׁלַיִם תַּיִב"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנס

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפסע ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קוֹנְטָרַס

שָׁלוֹם בְּבֵית

.א.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְחַיּוֹת חַיִּים אֲמִתִּיִּים וְנֹצְחִיִּים, וְלַהֲפֹךְ אֶת הַבַּיִת לְגֵן-עֵדֶן, וְלַהֲרַגִּישׁ תָּמִיד עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יָדִידוֹת, זִיו וְחֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבָרֵךְ, אִם רַק שׁוֹרֵה "שָׁלוֹם בְּבֵית", כִּי שָׁלוֹם הוּא שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁפָתַי י.), וְכִשְׂשֵׁי "שָׁלוֹם בְּבֵית", אֲזִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרֵה בְּבֵיתוֹ, וְכִשְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרֵה בְּבֵית הַבְּרָכָה מְצוּיָה שָׁם. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ, בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים, לְרְאוֹת שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד שָׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְבָּה זוֹ, שְׂיֵהִיָּה "שָׁלוֹם בְּבֵית", וְאֲזוֹ

תִּתְבָּרוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי לֹא מֵצָא
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמַּחְזִיק בְּרָכָה אֶלָּא הַשְּׁלוֹם
(עַצְיוֹן ג, יב), וְעַל-כֵּן אִם יִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", יֵשׁ
לָכֶם כְּלֵי שִׂיחְזִיק בּוֹ בְּרָכָה מְרֻבָּה. וְעַלִּיכֶם לְדַעַת,
שִׁשְׁשָׁלוֹם' נִקְרָא עַל שֵׁם הַשְּׁלָמוֹת, הֵינּוּ כִּי אֵין נִקְרָאת
שְׁלָמוֹת בְּעוֹלָם רַק כְּשֵׁישׁ שְׁלוֹם, וְעַקֵּר הַשְּׁלוֹם
כְּשֵׁישְׁנֵי הַפְּכִים מִסְכִּימִים לְדַבֵּר אֶחָד, כִּי אִם שְׁנֵיהֶם
מַחְזִיקִים בְּאוֹתוֹ דָּבָר, לֹא שֶׁיֵּךְ בְּזֶה שְׁלוֹם, אֶלָּא
דִּיקָא כְּשֵׁישׁ שְׁנֵי הַפְּכִים, הֵינּוּ זֶה אֵשׁ וְזֶה מַיִם,
וְנִתְחַבְּרִים יַחַד, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם אֲמִתִּי, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (זֵהר וַיִּקְרָא יב) עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב כה,
ב): "עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו" — זֶה הַמְּלֶאךָ מֵאֵשׁ וְזֶה
הַמְּלֶאךָ מִמַּיִם, שְׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, כִּי מִיִּם מְכַבֵּים
אֵשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם
וּמְחַבְּרֵם יַחַד, זֶה עַקֵּר הַשְּׁלָמוֹת; וְעַל-כֵּן עַלִּיכֶם
לְדַעַת, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה הֵם בְּחִינַת מַיִם וְאֵשׁ,
וּכְשֵׁזוֹכִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, אֲזַי דִּיקָא יוֹצֵא מִזֶּה
שְׂבַח גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר
בְּבֵית שִׁיּוֹצֵא מִשָּׁם שְׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ י' וְאֶצֶל הָאִשָּׁה
יֵשׁ ה', וּבִיחַד הֵם י"ה מִשְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנַעֲשֶׂה הַיַּחְדוּד
הָעֲלִיוֹן, לֹא-כֵן חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֵׁישׁ מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת

וְאֵי הַבְּנוֹת בֵּינֵיהֶם, אֲזַי פּוֹרַחַת הִי מֵהָאִישׁ וְהִיא
מֵהָאִשָּׁה וְנִשְׁאָר אֵשׁ וְאֵשׁ, וְשָׁנִיָּהֶם שׁוֹרְפִים אֶת
עַצְמָם, וּמַחְרִיבִים אֶת בֵּיתָם וְאֵין "שְׁלוֹם בְּבֵית",
וּכְשֶׁאֵין "שְׁלוֹם בְּבֵית", אֲזַי כָּל הַקְּלָלוֹת מְצוּיֹת
בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְסוֹבְלִים צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת
וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּמְרִירוֹת גְּדוֹלָה, וְהַבֵּית נִתְהַפֵּף
לְגִיהֲנוּם מִמֶּשׁ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, עַד שְׁמִטְפָּסִים עֲצוֹת
אִיךָ לְבָרַח מֵהַבֵּית, הַבְּעַל אֵינוֹ רוֹצֵה לְהַפְגִּס לְתוֹךְ
בֵּיתוֹ, כִּי מִי רוֹצֵה לְבוֹא אֶל תוֹךְ גִּיהֲנוּם? ! וְהָאִשָּׁה
חוֹשֶׁבֶת מַחְשָׁבוֹת לְבָרַח מֵהַבֵּית, כִּי מִי רוֹצֵה לְגוֹר
בְּתוֹךְ גִּיהֲנוּם? ! וְאֲזַי רַע וְנֹר מְאֹד, הַמַּיִם מְכַבִּים אֶת
הָאֵשׁ, וְהָאֵשׁ מִרְתִּיחָה אֶת הַמַּיִם וְנִתְהַפֵּף הַכֹּל, וְזֶה
כָּלֵל הַצָּרוֹת שְׁשׁוּרוֹת עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר מְרַב
הַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת וּמֵהַדַּעוֹת הַפוֹזְבוֹת — כְּפִירוֹת
וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְהַבְּלִי הַבְּלִים שֶׁיֵּשׁ
בְּעוֹלָם, מִזֶּה נִתְהַוָּה, שֶׁאֵין הַבְּנָה הַדְּדִית בֵּין הָאִישׁ
לְאִשָּׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵין "שְׁלוֹם בְּבֵית", וּמְרִים מִמֶּנּוּ
הַחַיִּים, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה יֵשׁ מְרִיבוֹת
וּמַחְלָקֶת בְּבֵית, עַד שְׁמִמְרָרִים אֶחָד לְשֵׁנֵי אֶת הַחַיִּים,
וְסוֹבְלִים סָבֵל גִּיהֲנוּם. וְיִשְׁנֵם זוּגוֹת שְׁכָבָר כָּל-כָּף
נִכְנָסוּ בַּסָּבֵל הַזֶּה, עַד שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד לָהֶם לְהִשְׁתַּנּוֹת
לְגַמְרֵי, וְכַל-כָּף מֵר לָהֶם, עַד שֶׁנִּסְפְּסוּ בְּדַעְתָּם, שֶׁאֵין

שׁוֹם עֲצָה אֶלָּא לְהִתְגַּרְשׁ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׁאֵז מְפָרִידִים בֵּין הַיְחוד לְעֵלְיוֹן, וְהַכֵּל מִתְחִיל מַחֲמַת הַכֵּל הַכְּלִים דְּבַר קָטָן, כִּי הַהִבְעָרָה לְלֵהֵב יִצְאָה, כִּי הַמְרִיבוֹת וְהַמְחַלְקֵת בְּבֵית מִתְחִילוֹת תָּמִיד מְדַבֵּר קָטָן, וְעַל-יְדֵי אֵי הַבְּנָה, וּמִזֶּה מִתְנַפֵּחַ לְדַבֵּר גְּדוֹל, עַד שֶׁכֵּל הַבֵּית בּוֹעֵר, וְאֵין רוֹאִים שׁוֹם מוֹצֵא אַחַר לְצֵאת מִהַפֶּח הַיְקוּשׁ הַזֶּה שְׁנֵתִינָה בְּבֵית, וְהַגִּיהֵנוּם בּוֹעֵר וְשׁוֹרֵף אֶת כָּל הַטּוֹב, עַד שֶׁבָּאִים לִיְדֵי גְרוּשֵׁין, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מַה לְפָנֶיכֶם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁמוֹ שְׁלוֹם, וְהַכְּלִי הַמְּחַזֵּיק בְּרָכָה הוּא הַשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן מִדּוּעַ לֹא תִּתְּרוּ זֶה לְזֶה, וּמִדּוּעַ לֹא תִמְחַלוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, וּמִדּוּעַ תִּקְפִּידוּ אֶחָד עַל הַשֵּׁנִי עַל כָּל דְּבַר קָטָן וְשִׁטוֹת שֶׁרַק קוֹרֵה! תִּרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְאֵז חַיִּיכֶם יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי, וְיִתְהַפֵּף בֵּיתְכֶם לְגַן-עֵדֶן מִמָּשׁ, וְאֶחָד יַעֲזוֹר לְשֵׁנִי. וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם שִׁיחִיהַ "שְׁלוֹם בְּבֵית", אֵז תִּרְגִּישׁוּ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שְׁאֵדָם בָּא אֶל תוֹךְ בֵּית חַס, בֵּית שֵׁישׁ בּוֹ הַבְּנָה

שְׁלוֹם בְּבֵית

צג

הַדְּדִית, בֵּית שְׁאֶחָד עוֹזֵר לַשְּׁנִי. וְכָל זֶה זוֹכִים רַק עַל־יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִוְדָעִים שֶׁהוּוֹג הוּא מֵהַשְּׁמַיִם, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חִבְּרָם יַחַד, וְאִף שְׁמַטְבָּעִם הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים לְגַמְרִי, זֶה הוּא מִיָּם וְזוֹ הִיא אֵשׁ, עִם כָּל זֹאת דִּיקָא כְּשׁוֹזְכִים לְחִבְּרָם — זֶה עָקֵר הַשְּׁלוֹם, וּמִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת בְּחַיִּים; וְעַל־כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְוַתֵּר אֶחָד לַשְּׁנִי, וְאֵל תִּקְפִּידוּ עַל כָּל דְּבַר שְׁטוּת שֶׁרַק קוֹרֶה, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְמַחֵל אֶחָד לַשְּׁנִי, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁיִּהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְאִז הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בִּינֵיכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ וּלְדִים בְּרִיאִים, וְגַם אַתֶּם תִּזְכּוּ לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! כָּל הַצָּרוֹת שְׁאֵדָם סוֹבֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת הֵן רַק מִחֲמַת הַמְּרִיבוֹת שֶׁנִּתְהוּוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְעַל־פִּי־רֹב הַמַּחֲלָקֶת וְהַמְּרִיבוֹת וְהַנְּכֻזִּים מִתְחִילִים בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם מְדַבְּרִים קְטֻנְטֻנִים, שְׂאִין בֵּין בְּנֵי הַזּוּג הַבְּנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד חוֹשֵׁד בַּשְּׁנִי, אוֹ אֶחָד מְקַפֵּיד עַל הַשְּׁנִי, אוֹ אֶחָד בְּצִמְצוּם וּמְצִמְצֵם אֶת דַּעַת הַשְּׁנִי, וְאֶחָד חוֹקֵר אֶת הַשְּׁנִי, וְכֵן מִתְחִיל הַבֵּית לְהִתְהַפֵּף,

ומרגישים כל מיני מרירות בחיים, פי בית שיש בו מחלוקת, הוא בית מקלל, ואין הברכה מצויה שם, כי במקום שיש קללה, השכינה בורחת ממנו, וכשאין השכינה בבית, אזי כל הצרות מציות שם. ועל-כן ראוי, בני ובנותי היקרים, להרגיל את עצמכם לותר אחד לשני ולעזר זה לזה, כי עליכם לדעת, אשר איש ואשה הם שני שתפים, ועקר הצלחת השתפות הוא דיקא כשאחד עוזר לשני ומבין את השני, ואינו מקפיד ומצמצם את השני, ואם-כן אדרבה ראוי לעזר אחד לזולתו, וכשתהיה הבנה הדדית ביניכם, זוהי דיקא תכלית השלמות שאין שלמות אחריה. ומהן התוצאות מזה? זוכים לישוב הדעת אמתי ונצחי, וזוכים לגדל ילדים בריאים בשכלם ובנפשם, כי כל הילדים המפרעים, רחמנא לישזבן, באים רק מבית שאין בו שלום, פי בבית ששרויים המחלוקת, המריבות והכוחים, הצעקות והקללות, הילדים סובלים, ונעשים מפרעים בדעתם, רחמנא לישזבן, וכל זה נגרם כתוצאה משטיות, שהאיש מקפיד על האשה: "למה הלכת אל הוריה, למה הלכת אל קרוביך, למה הלכת לחתנה ולמה בזבזת כסף" וכו' וכו', תמיד יש לבצע טענות על האשה, וכן להפוך — לאשה יש טענות

שְׁלוֹם בְּבֵית

צה

עַל בְּעֵלָה: "לָמָּה אַתָּה הוֹלֵךְ אֶל הוֹרֵיךָ וְאֶל קְרוֹבֶיךָ
וְאֶל מְשַׁפְּחֶיךָ, לָמָּה בִּזְבוּזָתְךָ כָּסֶף וְכוּ', וְכוּ', תָּמִיד
יֵשׁ "לָמָּה", וְהַ"לָּמָּה" הַזֹּאת הִיא קִלְפָּה שְׁצָרִיכִים
לְהִסְרָה מִהֵבֵית, צָרִיכִים לְהִבִּין אַחַד אֶת הַשָּׁנִי,
צָרִיכִים לְכַבֵּד אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, סוּף כָּל סוּף אֱלוֹ
הַהוֹרִים שֶׁל הַבַּעַל וְאֱלוֹ הַהוֹרִים שֶׁל הָאִשָּׁה, וְאֲסוּר
לְהִקְפִיד אַחַד עַל הַשָּׁנִי, אֲדוּרְבָּה צָרִיכִים לְהִיּוֹת
וּתְרַנִּים, וְאֲפֹלוּ אִם נִפְגְּעוּ מִצַּד הַמְשַׁפְּחָה, צָרִיכִים
לְוַתֵּר וּלְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שִׁיְהִיָּה
"שְׁלוֹם בְּבֵית", שְׁלוֹם בְּמְשַׁפְּחָה וְשְׁלוֹם בַּחֲבֵרָה, וְאִז
כְּשֶׁהֵילָדִים רוֹאִים שֵׁישׁ רַק שְׁלוֹם וְאִין שׁוֹם לְשׁוֹן-
הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת מֵאַחֲרֵי הַגָּב, אִזִּי גְדֻלִים
יְלָדִים פְּקָחִים וּבְרִיאִים וּמְצַלְחִים בְּדַעְתָּם וּבְשִׁכְלָם.

וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מַה לְפָנֶיכֶם
תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְעֹזֵב אֶת כָּל
הַשְּׁטִיּוֹת, קִטְנוּת הַמַּחִין וְהוֹפּוּחִים שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם,
וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִדְבְּקוּ אֶת
עֲצָמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ חַיִּים רַק
בְּזִכּוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא מְזַכֵּה לָנוּ אֶת הַחַיִּים,
וּמֵאַחַר שֶׁסָּבַב שְׁשָׁנֵיכֶם תִּתְחַתְּנוּ, בְּוַדָּאִי אַתֶּם זְוֹג
הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וּמַה שְׁאַתֶּם רְבִים וּמְתוֹפְחִים, זֶה

מצד השטן והקלפות שנתהוו על-ידי עוונותיכם, שממררים את חייכם, ולכן ראו להסיר את הקלפות האלו, ותשלימו ביניכם, ואז תראו שהכל ישתנה לטובה, ויהיה "שְׁלוֹם בְּבֵית", והברכה תהיה מצויה בבית, והילדים יהיו מצלחים בדעתם, בחכמתם ובשכלם. ואל תחשבו פְּרָגַע, שְׁבֻזָּה שְׁתַּרְיִכוּ בִּינֵיכֶם, לֹא יֵאָרַע שׁוֹם דְּבַר לִילְדִים, לֹא, לֹא! אֵל תַּחֲשְׁבוּ זֹאת פְּרָגַע, כִּי עֵקֶר הַצְּלַחַת הַיְלָדִים הוּא רַק כְּשֵׁי שְׁ"שְׁלוֹם בְּבֵית", כְּשֶׁהֵילְדִים רוֹאִים שֶׁהָאָב וְהָאֵם יֵשׁ בִּינֵיהֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית וְנֵעִם וְאַחֲוָה בִּינֵיהֶם, וְאַחַד עוֹזֵר לְשֵׁנִי, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְצַלִּיחִים מְאֹד, וְנִפְקָחוֹת עֵינֵיהֶם, וְשִׁכְלָם וְדַעְתָּם מִתְּפַתְחִים מְהֵרָ יוֹתֵר; וְעַל-כֵּן עֲשׂוּ זֹאת, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים, מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּשְׁלִיכוּ אֶת כָּל חִלּוּקֵי הַדַּעוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֵׁי שֵׁי בִּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לַעֲזֹר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְאֵל תִּקְפִּידוּ אַחַד עַל הַשֵּׁנִי, תִּכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית, וְאֵז תִּצְלִיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

ג.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי גּוֹרְלְכֶם בְּיָדְכֶם, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁעוֹבְרוֹת עֲלֵיכֶם אֵילּוּ צָרוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, יִסּוּרִים וּבִלְבוּלִים, מְרִירוֹת

שלום בבית

צז

ומחלקת, וכוחים ואי הבנות שיש ביניכם, אל תאשימו את אף אחד, ומכל שכן לא את הקדוש-ברוך-הוא, אלא את עצמכם, כי הקדוש-ברוך-הוא זמן את שניכם וחתן אתכם, וזה סימן שאתם זוג מהשמים, כי קדם שקדו נשמותיכם בזה העולם — הייתם אחד, כמובא בזהר הקדוש (לך-לך פה:), וכשירדתם לזה העולם נפרדתם, ואחר-כך סבב הקדוש-ברוך-הוא, שנתחברתם ונדבקתם יחד, ועכשו כשפכר התחנתם, עליכם לדעת כי אתם נשמה אחת, ועליכם להשלים ביניכם, כי שניכם באים מעולם האצילות, אף זה הוא מצד החסד וזאת היא מצד הגבורה, או להפוך — זה מצד הגבורה וזאת מצד החסד, כפי שרשי הנשמות ועל-כן עקר שלמות השלום — כשחסד וגבורה מתחברים יחד, שזה מה שאמרו חכמינו הקדושים במדרש רבה על פסוק (שיר השירים ג, יא): "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה" — במלך שעושה שלום בכריותיו, מיכאל שר של שלג וגבריאל שר של אש, ולא זה מכבה את זה, הינו שמכאל נמשך ממדת החסד וראצילות שזה ענין שר של מים, כמו שהמים יורדים מגבה לנמוך, כך ענין החסד — להטיב ולהשפיע השפע למקום נמוך, גומל דלים

וְעוֹזֵר לְכָל בְּרִיָּה. וְלִהְיוֹן — גְּבִרְיָאֵל הוּא בְּחִינַת
אֵשׁ שְׁנֵמֶשֶׁךְ מִמֵּדַת הַגְּבוּרָה דְאֲצִילוֹת, מִקְפִּיד עַל כָּל
פְּרֻט וּפְרֻט, וְעוֹצֵר כָּל דְּבַר, כִּי מִצְמָצֵם כָּל בְּחִינָה.
וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת — שְׁצַרִּיכִים לְחַבֵּר וְלִיחד וּלְשַׁלֵּב
בֵּין חֶסֶד לְגְבוּרָה שְׁדִיקָא, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה הַיְחוּד
הָעֲלִיּוֹן. וְעַל־כֵּן עֲלִיכֶם לְדַעַת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים,
שְׁנֵשְׁמוֹתֵיכֶם נִמְשָׁכוֹת מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְאִף שֵׁשׁ
בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת וּפְנוּחִים, סְפָקוֹת וּמְרִיבוֹת, זֶה בָּא
מִחֲמַת שְׁאָחַד הוּא מִשְׁרֵשׁ הַחֶסֶד שֶׁבְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת
וְאָחַד הוּא מִשְׁרֵשׁ הַגְּבוּרָה שֶׁבְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְמַטָּה נַעֲשִׂים בֵּינֵיהֶם מַחֲלָקַת וּפְנוּחִים
וְאֵי הַבְּנוֹת, עַד שְׁנִגְרָם עַל־יְדֵי־זֶה גִּיהֲנוּם מִמֶּשׁ,
הָאֵשׁ מִרְתִּיחָה אֶת הַמַּיִם וְהַמַּיִם מְכַבִּים אֶת הָאֵשׁ,
וְלֹא נִשְׂאָר כָּלוּם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן; וְעַל־כֵּן עֲלִיכֶם
לְדַעַת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם אַתֶּם רוֹצִים שְׁבִיתְכֶם
יְהִי כְּדִגְמַת דְּלַעֲיָלָא, הִינּוּ שְׂיֵאִיר בְּבִיתְכֶם אוֹר
הָאֲצִילוֹת, עֲצֵם עֲצָמִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ,
תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִהְיוּ וְתִרְנִים אָחַד
לְשֵׁנִי, וְכִמוּ שְׁגְבִרְיָאֵל — שֶׁהוּא מֵדַת הַגְּבוּרָה,
וּמִכָּאֵל — שֶׁהוּא מֵדַת הַחֶסֶד, מִשְׁתַּוִּים יַחַד
וּמִמְשִׁיכִים הַשְּׁפָעוֹת בְּעוֹלָם, כְּמוֹ־כֵן תִּהְיוּ אַתֶּם, אִף
שֵׁשׁ בֵּינֵיכֶם חִלּוּקֵי דַעוֹת וְהֵאֲפִי שֶׁל שְׁנֵיכֶם תְּכִלִּית

שְׁלוֹם בְּבֵית

צט

ההפוך, עליכם לדעת, כי עקר השלום — כשאתם מתאחדים יחד. ואם תתאחדו יחד ותשלימו ביניכם, זו תהיה טובה גדולה לילדים, כי הילדים יקחו לעצמם דגמא חיה מהנהגותיכם, ויגדלו בריאים ושפויים בדעתם, וכן ימשך עליכם שפע פרנסה, כי במקום שיש שלום, שם הוא הכלי המחזיק ברכה, ונשפע שפע פרנסה מעולם האצילות, שהם אורות צחצחות היורדים בתוך הכלים, ועקר הכלי הוא השלום, ועל-כן אם אתם תכינו כלי טוב, הינו שלום טוב, אז ישפע עליכם שפע אצילות, ותהיה לכם פרנסה בשפע, ועל-כן לא תמצאו עניות אלא במקום שמקללים זה את זה וזו את זה ורבים אחד עם השני, ומתופחים בכל יום ובכל שעה, ומקללים זה את זה, רחמנא לישזבן, שדבר זה גורם כל הצרות שבעולם, ונתהפך הבית לגיהנום ממש. ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, מה לפניכם, ותשלימו, ואז תראו איך שכל חייכם ישתנו לגמרי, כי בזה שיהיה "שלום בבית", אז האצילות תהיה בבית, וישפע עליכם שפע ברכה והצלחה ומזלכם יגדל מאד מאד.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם
 שִׁיְהִיָּה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מְאֹד
 מְאֹד מִוּכּוּחִים, כִּי רוֹאִים בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, שֶׁעַל כָּל דְּבַר
 קָטָן הַשֵּׁטֶן בָּא וּמְסִית וּמְדִיחַ, שִׁיְהִיּוּ וּכּוּחִים בֵּין
 הַבַּעַל לְאִשָּׁה, וְזֶה גֹרֵם אַחֲר־כֵּף צָרוֹת רַבּוֹת
 וּמְתַחִים גְּדוֹלִים בְּבֵית, וּמִי סוֹבֵל? רַק הַיְלָדִים, כִּי
 הַיְלָדִים נַעֲשִׂים מִפְּרָעִים כְּשֵׁרוֹאִים וְשׁוֹמְעִים אֶת
 הַקְּלָלוֹת וְהַמְּרִיבוֹת, הַמַּחְלֶקֶת וְהַהֲכָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ בֵּין
 הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן חוֹסֵי עַל
 יְלָדֵיכֶם וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה "שְׁלוֹם
 בְּבֵית", כִּי בְּבֵית שֵׁיִשׁ שְׁלוֹם, שֶׁם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 שׁוֹרָה וּמְשַׁרְהָ אֶת שְׂכִינָתוֹ, וְכָל הַהֲצִלָּה שֶׁל הָאָדָם
 בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת תְּלוּיָה רַק כְּפִי הַשְׁלוֹם-בְּבֵית
 שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוֹ שִׁיְהִיָּה
 שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְעַל-יַדֵּי-זֶה
 תִּמְשִׁיכוּ אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְאֵל
 תַּחֲשִׁבוּ שְׁזֶה דְּבַר קָטָן וּפְעוּט, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה
 כְּשׁוֹזְכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם הֵם מִיַּחְדִּים יַחְדוּדֵי
 עוֹלָמוֹת, כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעַר מְלַעֲיָלָא (עַן
 זִהר לְדִלֵּךְ פ.ח.), כְּפִי שְׁמַתְנַהֲגִים כְּאֵן לְמַטָּה, כֵּן
 מַתְנַהֲגִים בְּעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא

חֶלֶק אֱלֹהֵי מַמְעַל מִמָּשׁ, וְכַפֵּי שְׂמִתְנַהֵג פֶּה בְּזֶה
הָעוֹלָם, כֵּן מִתְנַהֵגִים עִמּוֹ לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן בְּזֶה
שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת
וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, עַל-יְדֵי-זֶה גּוֹרְמִים יְחִיד גְּדוֹל
וְעֲלִיּוֹן מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת; וְלָכֵן עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי
מִטְּלַת עֲלֵיכֶם אַחְרֵי־וְהָ גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת
בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאֵל תַּחֲשָׁבוּ שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם
בְּעֵלְמָא, וְאַתֶּם גָּרִים בְּבֵית יְחִיד כְּדֵי לִילֵף אַחַר
הַתְּאוּוֹת וְהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא וְלֹא, אֵל תַּחֲשָׁבוּ
זֹאת כְּרַגַע, אֲלֹא תִדְעוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹרִיד
אֶתְכֶם לְזֶה הָעוֹלָם לְיַחַד יְחִידִים עֲלִיּוֹנִים וְנוֹרְאִים
מְאֹד, וּבְזֶה שֶׁתִּתְאַחְדוּ בְּאַחֲדוּת גְּמוּרָה, וְתִהְיֶה
בִּינֵיכֶם אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיכוּ עַל
עַצְמְכֶם עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּבֵיתְכֶם יִהְיֶה בְּחִינַת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּזַעִיר
אֲנַפִּין, וְהִילָדִים שֶׁתּוֹלִידוּ יִהְיוּ בָּנִים קְדוֹשִׁים
וּטְהוּרִים, בָּנִים בְּעֲלֵי שָׁכַל וּבְעֲלֵי צְדָקָה וְחֶסֶד. וְלָכֵן
תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִיּוֹ אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם,
וְשִׁיְהֶיּה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹרִידוּ אֶת
שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַעֲשׂוּ לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה
בְּתַחְתּוֹנִים, וְהוּא יְדוּר עִמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תַּחֲשָׁבוּ
אַחֲרַת, כִּי זֶה הַמְּצִיאוֹת, יְמֵי חַיֵּינוּ הַבָּל וְשִׁנּוּתֵינוּ

רוח, הנה אנחנו פֶּאן ועוד מעט נצא מזה העולם, הנה אנחנו עֲכָשׁוּ בְּזֵה העולם, הנשמות מִלְבָּשׁוֹת בְּלָבוֹשׁ גִּשְׁמִי, וְהֵנָּה תִפְרָד הַנְּשָׁמָה מֵהַגּוֹף, הַנְּשָׁמָה תַעֲלֶה אֶל עַל לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְתַחֲזֹר לְמָקוֹם שֶׁחָצְבָה מִמֶּנּוּ, וְהַגּוֹף לְקַבּוּרוֹת יוֹבֵל, וְעַל-כֵּן מֵה וְלָמָּה לָכֶם לְבָלוֹת אֶת יְמֵיכֶם וְשָׁנוֹתֵיכֶם הַטּוֹבִים בְּמַרְיָבוֹת וּבְמַחְלָקָת, בְּוִכּוּחִים וְאֵי הַבְּנוֹת, וְתַכְנְסוּ בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת וּבְכָל מִינֵי סְכָסוּכִים, וְתַעְרְבוּ אֶת הַמְּשַׁפְּחוֹת בֵּינֵיכֶם, הָרִי הַכֹּל הַכָּל וְרַעוֹת רֹחַ, לָמָּה לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁנִּתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָלֵינוּ רַק לְהַמְשִׁיךְ אֶת אֹרֹךְ יְתָבְרָךְ בְּזֵה הָעוֹלָם וְלְהוֹלִיד מַחֲיָן חַדָּשִׁים לְגַדֵּל וּלְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּדַרְךְ זוֹ — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתָבְרָךְ בְּכָל הָעוֹלָם כֵּלּוּ, כִּי זוֹ תַכְלִית הַהוֹלָדָה — לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, שֶׁהֵם יִמְשִׁיכוּ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתָבְרָךְ בְּזֵה הָעוֹלָם עַל-יְדֵי קִיּוֹם מְצוּוֹתָיו יְתָבְרָךְ וְעַל-יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל-יְדֵי תַפְלָה, וְעַל-כֵּן רְאוּ שִׁיְהִיָּה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְאִזּו יִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתָרוּ רַב נַחַת מִיְלָדֵיכֶם.

ה.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם
עַל נִקְדָּה זֹאת, שִׁיְהִי שְׁלוֹם־בֵּית, וְתִתְפַּלְלוּ בְּכָל יוֹם
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכְּרוּ לִהְיוֹת סְבֻלָּנִים מְאֹד זֶה לְזֶה, כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, הֵן מִצַּד הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְהֵן
מִצַּד הַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרֹת מֵהִילָדִים וּמֵהַשְּׂכָנִים
וְהַקְּרוֹבִים וְהַרְחוֹקִים וּמְכַל הַמְשֻׁפָּחָה, וְצָרִיכִים
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּזְכֶּה לְמַדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, לִהְיוֹת
סְבֻלָּן עַל כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, וְאֵי אֲפָשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל
סְבֻלָּנוּת, אֲלֵא עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שֶׁתִּרְגְּלוּ אֶת
עַצְמְכֶם לְשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקְשׁוּ וְתִתְחַנְּנוּ שִׁיְהִי "שְׁלוֹם בְּבֵית",
וְלֹא תִהְיֶינָה שׁוֹם מְרִיבוֹת, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּרוּ
לְהַגִּיעַ לְזֶה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת שׁוֹם דְּבַר
שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לִפְעֹל, כִּי הַתְּפִלָּה הַיָּא הַפְּתַח
וְהַשַּׁעַר לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהֵיא הַצְּנוּר הַמְּשִׁיף
טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי הַנִּרְאֶה וְהַנִּעָלֵם, וְלִכֵּן עֲשׂוּ זֹאת,
בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְכֶם לְבַקֵּשׁ
וּלְהִתְחַנֵּן בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִפְרְשׁוּ אֶת כָּל
שִׁיחוֹתֵיכֶם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְעַקֵּר הַתְּפִלָּה — שִׁיְהִי שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, כִּי שְׁלוֹם

הוא שמו של הקדוש-ברוך-הוא, וכשאדם מכניס בעצמו את הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה נעשה סבלן. ולכן ראו, בני ובנות היקרים, להיות חזקים מאוד מאוד בעבודה הקדושה הזו, ועל-ידי-זה תמשיכו עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

.1

בני ובנות היקרים! תשתדלו לותר אחד לשני, ואל תלכו אחד עם זולתו במדת הרציחה והכעס והקפדנות, ראש ב'ראש, דיקא לעשות ההפוך מזולתו, שכל זה הוא הסטרא אחרא והקלפות שנוגדים מהעוונות המרבים, פי כשאדם חוטא ופושע ימים ושנים ובפרט על-ידי פגם הברית, על-ידי-זה בורא קלפות ומשחיתים שהם ממררים את חיו וחייתו, וגורמים מריבות ומחלוקת בתוך הבית, כי כל מי שפגם בפגם הברית בהוצאת זרע לבטלה, הוא גורם חרבן בביתו, שנגרמות לו מחלוקת ומריבות בינו לבין אשתו ובינו לבין ילדיו, ובינו לבין כל המשפחה, וצרים ומרים לו החיים, עד שאינו יודע לתן עצה לנפשו. ועל-כן ראו, בני ובנות היקרים, מה לפניכם, ואם יש מריבות בבית, הרי זה סימן שהקלפות ממלאות את הבית, ועליכם

שְׁלוֹם בְּבֵית

ק

לְבַעַר וּלְסַלֵּק וּלְגַרֵּשׁ אֶת הַקְּלָפוֹת, וְזֶה זֹכִים דִּיקָא
עַל-יְדֵי שְׁלוֹם, וְהַשְׁלוֹם בָּא בְּמִרְיוֹת גְּדוּלָה מְאֹד,
וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נְקֻדַּת הַשְׁלוֹם,
וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא
— אִם תִּמְשִׁיכוּ אֶת הַשְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם וְתִדְוִנוּ
אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי לְכַף זְכוּת, וְאַפְלוּ שְׂתַעֲשֶׂה אִיוֹז
מְרִיבָה בְּבֵית, חֵס וְשְׁלוֹם, תִּכְף-וּמְיָד רְאוּ לְכַבוֹת אֶת
הָאֵשׁ לְפָנַי שְׂתִשְׂרֹף אֶת כָּל הַטּוֹב שֶׁבְּבֵית, וְצְרִיכִים
לְאַתֵּר תִּכְף-וּמְיָד אֶת הָאֵשׁ וּלְכַבוֹתָהּ, כִּי הַכַּעַס,
שֶׁהִיא הָאֵשׁ וְהִרְצִיחָהּ, עֲלוּלִים לְכַלוֹת וּלְשַׂרֵּף כָּל
חֻלְקָה טוֹבָה מִהַבַּיִת, וּלְגַרֵּם לְעַצְמוֹ כָּל מִינֵי צָרוֹת
וְיִסּוּרִים, שֶׁכָּל זֶה מִחֲמַת הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא מְרַב
עוֹנוֹתָיו. וְעַל-כֵּן רְאוּ בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, לְמַסֵּר אֶת
נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְׁלוֹם וְהָאֱהָבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּתְבַטְּלֶנָּה כָּל הַקְּלָפוֹת מִתּוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם
בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וְתִזְכּוּ לְאַרְחַ תְּלַמִּידֵי חַכְמִים
בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִשְׁרֶה בְּבֵיתְכֶם רוּחַ חַכְמִים, וְהִילָדִים
יִלְמְדוּ דְגָמָא מִכֶּם, וְתִשְׁרֶה בֵּינֵיכֶם אֱהָבָה, אַחְוָה
וְרַעוּת.

ז

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂאֵין שׁוֹם

מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמורה היא, ותכלית הבריאה היתה כדי לחבר עולם הנה עם העולם הבא, הנשמה עם הגוף, הנפש הבהמית עם הנפש האלקית, שכל זה הוא סוד יחוד וחיבור בין איש לאשה, שהם שני הפכים — אש ומים, על-ידי-זה שזוכים ליחד ביניהם ועושים שלום, על-ידי-זה הם מתקנים את כל העולמות, ועל-כן עליכם לדעת, שאיך שתתנהגו בביתכם, כך תתנהגו בעולמות העליונים, וכך תמשיכו על עצמכם יחוד ברכה, קדשה שפע, בני, חיי ומזוני, ועל-כן תשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם שיהיה "שלום בבית", וכשיהיה ביניכם שלום, אז תיחדו את כל העולמות, וימשכו עליכם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ותשרה שכינתו בעולם, ועל-כן כשאיש ואשה מתיחדים באהבה, אחנה ורעות, ומשתדלים שיהיה "שלום בבית", הם גורמים תענוג ונחת רוח עליונים, ומיחדים יחודים וצורפים בכל העולמות, לא-כן אם, חס ושלום, גורמים מחלוקת, ופוחים ומריבות, על-ידי-זה מהפכים את כל העולמות, ומחשיכים את כל האורות, וגורמים צרות ויסורים, הרג וקלפות, עניות ודחקות ומיתות משנות, רחמנא לישזכן, שיבאו עליהם. ועל-כן

ראו, בני ובנותי היקרים, מה לפניכם, תשתדלו בכל מחיר שיהיה "שלום בבית", ועל ידי זה תזכו להעשות כלים לגבי גלוי אין סוף ברוך הוא, ותזכו לגדל את ילדיכם בקלות, ותרוו מהם רב נחת, כי כפי שאיש ואשה מתנהגים בן מתנהגים הילדים, כי הם תולדות, כי אבא ואמא הם סוד המחין, והבן והבת הם זעיר ונקבא, שכל זה הוא יחוד כל העולמות, ועל-בן ראו, בני ובנותי היקרים, לדעת שהשלום שלכם יגרם יחוד עליון נורא ונפלא מאד. אשרי מי שמתנהג בדרך השלום ומשתדל שיהיה "שלום בבית", שאז הוא משרה שכינתו בתוך ביתו, ומשרה שכינתו בכל העולם כלו. וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין נג:): מה אם לעשות שלום בין איש לאשתו, אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה, ימחה על המים, לעשות שלום בכל העולם כלו על אחת כמה וכמה, כי בזה שהאדם עושה שלום בינו לבין אשתו ימשך שלום בכל העולם כלו, והקדוש-ברוך הוא מותר אפלו שתהיה מחיקת שמו, חס ושלום, העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו ובכל העולם כלו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב השלום. ואמרו (אבות דרבי נתן, פרק כח): כל המשים שלום בתוך ביתו, מעלה עליו הכתוב כאלו משים שלום

בְּיִשְׂרָאֵל לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד, לְפִי שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מִלֶּךְ
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים,
שְׂיִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְזֶה יְגַרֵם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּכֹל
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְתִשְׁרֶה שְׂכִינַת עֲזוֹ תִתְבָּרַךְ בְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת, וְתִתְבָּרְכוּ בְּכֹל מִיַּי בְּרָכוֹת, וְיִמְשְׁכוּ
עֲלֵיכֶם כָּל מִיַּי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בְּזֶה וּבְכָא וּלְנִצְחָ
נְצָחִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

קונטרס

לְמָה לְהִתְגַּרְשׁ!?

יְדַבֵּר עַל לֵב הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה שֶׁלֹּא יִתְגַּרְשׁוּ, כִּי עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים עַל עַצְמָם אִשׁ הַגֵּיהֶנוֹם, רַק יִשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵאָרוּ עַל עַצְמָם אוֹר הַשְּׂכִינָה, וְתִמְשַׁכְנֶנָּה עֲלֵיהֶם בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְיִגְרְמוּ נַחַת רוּחַ גְּדוּלָּה לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֲשֶׁר כָּתַב

כְּבוֹד קַדְשֵׁת הַרְבֵּי הַצַּדִּיק מוֹהֲרָא "שׁ זצ"ל

בַּעַל מַחְבֵּר

סֵפֶר "שִׁפְתֵי הַנְּחָל" - פְּרוֹשׁ וּבִאֵוָר עַל כָּל הַסְּפָר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּשֵׁי-מוֹהֲר"ו, וְסִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְעוֹד סִפְרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים, הַבְּנוּיִים וּמִיִּסְדִּים עַל-פִּי דַבְּרֵי רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹרְצֵינָא קַדִּישָׁא עַלְמָא, אֲדוּנְנוּ מוֹרְטֵי וְרַבְנֵי

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל-פִּי דַבְּרֵי תַלְמוּדוֹ, מוֹרְטֵי הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נַפְלֵא, אֲשֶׁר כָּל רֹו לֹא אֲנִים לִיה

רַבֵּי נֶתַן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

הוֹכָא לְדַפּוֹס ע"י חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב ע"ה"ק וְרוֹשְׁלֵי'ם חוֹבְבֵ"א

מוהרא"ש נ"י אָמַר: אוי לו לְהָאָדָם
שׁיֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּשִׁבְרֵת בֵּית שָׁל פֶּר
יִשְׂרָאֵל, וְגוֹרָם לְגֵרוּשִׁין, וְהוּא בְּעַצְמוֹ
בוֹרַח מִדְּבַר כְּזֶה יוֹתֵר מִשְׁבוֹרְחִים מְאֹשׁ
שׁוֹרְפֵת, כִּי עַל דְּבַר זֶה אֵין שׁוּם מְחִילָה
לְעוֹלָם, וְצָרִיכִים לְבוֹא עוֹד פַּעַם בְּגִלְגוּל.
וְאִם הָיוּ כְּנִי־אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת
הַמְּצִיל בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יתְגַרְשׁוּ, אָזִי
הָיוּ עוֹסְקִים בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה כֹּל
יְמֵי חַיֵּיהֶם; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַצִּיל בְּתֵי
יִשְׂרָאֵל מִלְּהַשְׁבֵּר, וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ, שְׂזֹכּוֹתוֹ גְּדוּלָה בְּשָׂמִים.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תרפב)

קוֹנְטְרָס

לָמָּה לְהִתְגַּרְשׁ ? !

.א

בְּנֵי וּבָתֵּי הַיְקָרִים ! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם
שֶׁתַּעֲמְדוּ לְרַגַע, וְתִתְּשָׁבוּ הֵיטֵב בְּדַעְתְּכֶם — הֵיכֵן
אַתֶּם נִמְצְאִים, מָה לְפָנֵיכֶם, וּמָה אַתֶּם הוֹלְכִים
לַעֲשׂוֹת. עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי גְרוּשֵׁין אֵינְנוּ מִשְׁחָק, כָּל
זְמַן שֶׁאַתֶּם נִשׁוּאִין יַחַד, עֲדִין יֵשׁ לָכֶם תִּקְוָה עַל
הַכֹּל, לְהַפְּךְ אֶת מְזֻלְכֶם לְטוֹב, אֲבָל תִּכְּפֹּוּ-וּמְדִד
כְּשֶׁתִּתְּגַרְשׁוּ כָּכָר הַכֹּל אֲבוּד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבִפְרֹט
כְּשֵׁי יְלָדִים, הִרְסַתֶּם אֶת יְלָדֵיכֶם לְגַמְרִי. וְאֵל
תִּחַשְׁבוּ כְּרַגַע — הָאֵם בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים נִסְבֵּל כָּל
הַחַיִּים !? הָאֵם בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים עָלִינוּ לֹא
לְהִתְגַּרְשׁ ? ! מָה אָמַר לָכֶם, אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת,

שְׁתַּכְּף־וּמָיֵד כְּשֶׁהִתְחַתַּנְתָּם נַעֲשִׂיתֶם שְׂתָפִים לְכָל דָּבָר — בֵּין לְטוֹב וּבֵין לְהַפּוֹף, וְעַל־כֵּן מֵאַחַר שֶׁהִתְחַתַּנְתֶּם, נַעֲשִׂיתֶם שְׂתָפִים בְּיַלְדֵיכֶם, וְעַכְשָׁו עֲלֵיכֶם לְקַבֵּל אֶת הַטוֹב וְאֶת הַרַע, כִּי אֵין זֶה פְּתוּרֵן לְהִתְגַּרֵּשׁ, תִּהְיֶה מֵאִיזוֹ סִבָּה שֶׁתִּהְיֶה, גְּרוּשִׁין זֶה לֹא פְּתוּרֵן; וְעַל־כֵּן בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד לְפָנַי שְׂאַתֶּם מִתְגַּרְשִׁים, שֶׁתַּחֲשׁבוּ הֵיטֵב הֵיטֵב עַל הַצַּעַד הָאֲמֻלָּל שְׂאַתֶּם הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת. הֵן אָמַת שְׂמֵרֵב מְרִירוֹת לְבָכֶם וּמְרֵב צַעֲרָכֶם הַקָּשָׁה וְהַמְרִירוֹת שְׂעוֹבָרַת עֲלֵיכֶם, נְדָמָה לָכֶם כְּאִלוֹ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה, וְחַיֵּיכֶם נִתְּהַפְּכוּ לְגִיּהֲנוּם, הֵיּוֹת שְׂאַתֶּם רַבִּים וּמִתְקוּטְטִים מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּמְדֵי לַיְלָה בְּלַיְלָה, וְהַבֵּית נִתְּהַפֵּף לְגִיּהֲנוּם מִמָּשׁ, גִּיּהֲנוּם שׁוֹרֵף, וְעַל־כֵּן כְּבָר לֹא אֲכַפֵּת לָכֶם מֵאוּמָה, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הָאָדָם יָכוֹל לְהִשְׁתַּנּוֹת. הֵן אָמַת שְׂמֵרֵב הַצַּעַר נְדָמָה לָכֶם כְּאִלוֹ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה, וְכֵאלוֹ אֵף פֶּעַם לֹא תִשְׁתַּנּוּ, הַבַּעַל אוֹמֵר שְׂאַשְׁתוֹ לְעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה, וְהָאִשָּׁה אוֹמֵרַת שֶׁהַבַּעַל לְעוֹלָם לֹא יִשְׁתַּנֶּה, אֵין זֶה נְכוּן, כִּי אִם לוֹקָחִים אֶת עֲצָמָם בְּיָדִים, יָכוֹלִים לְשַׁנּוֹת הַכָּל.

וְעַל־כֵּן לְפָנַי שְׂאַתֶּם הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַצַּעַד

שכה

למה להתגרש? !

המר הזה — להתגרש, תתחילו להתישב היטב היטב בדבר, שאתם משחקים פה עם אש, ולא רק את עצמכם אתם שורפים, אלא אתם שורפים את ילדיכם. כי כל הילדים הבצעתיים יוצאים רק מהורים גרושים; ועל-פן חוסו וחמלו על ילדיכם, ואל תאמרו: "בשביל הילדים עלינו לסבל?!" תקחו את זה בחשבון, כי אין זה דבר קטן, הילדים נשארים אמללים, הילדים ישארו מסכנים, יתומים חיים בצעתיים. ואיך שלא תתגרשו, אפלו בדרך שלום, עם כל זאת נשאר רשם רע על הילדים, וכבר לא תוכלו לתקן את הדבר בשום פנים ואופן.

ועל-פן אבקש אתכם מאד מאד, בני ובתי היקרים, לפני שאתם הולכים לעשות את הצעד האמלל הזה, שנקרא גרושין, תישבו עצמכם, ותלכו אל צדיק גדול להתיעץ עמו, וכודאי הוא יעזר לכם לעבר על הפל. כי על כל בעיה יש פתרון, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, כל בעיה יכולים לפתרה, אם רק מוצאים את האדם הנכון שיכול לטפל בה ולפתרה. כי באמת עליכם לדעת, שזו השגחה פרטית שהתחנתם, כי שתי נשמותיכם היו למעלה בעולמות העליונים נשמה

אחת, ותכף-וימַד כְּשֵׁנֶת־פְּצֵלָה נִשְׁמַתְכֶם וְיָרְדָה לַמָּטָה, הִיְתָה עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד לְזוּג אֶתְכֶם בְּיַחַד, וְכִמָּה עוֹלָמוֹת הַתְּהִפְכוּ עַד שְׁמַצְאֲתֶם זֶה אֶת זֶה, כַּמָּה צָרוֹת וּמְרִירוֹת וְיִסּוּרִים סְבִלְתֶּם עַד שְׁמַצְאֲתֶם אַחַד אֶת הַשְּׁנִי וְנִשְׂאֲתֶם, וְאַף שֶׁעָכְשׁוּ מְרִב מְרִירוֹת לְבַכְּכֶם מִהִמְחֻלָּקֵת וְהִמְרִיבוֹת וְהִהְסָתוֹת שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם, אַתֶּם מְקַלְלִים אֶת יוֹם נִשְׁוֹאֵיכֶם, תִּאֲמִינוּ לִי, בְּנֵי וּבָתֵי הַיְקָרִים, שֶׁכָּל זֹאת אֵינִי מְדַעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי, שְׁמַאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי וְיִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְכֹפֶרֶט בְּעֵגֶזֶן נוֹרָא כְּזֶה שֶׁל מְצִיאת הַזּוּג, שְׂאֵז רָאוּ בְּחוּשׁ לְמִי שֶׁעֵינַיִם פְּקוּחוֹת לוֹ, אִיךָ הִפְכוּ עוֹלָמוֹת עַד שֶׁזּוּגוֹ אֶתְכֶם בְּיַחַד, וְעַד שֶׁנִּשְׂאֲתֶם — מָה הָיָה, וּמִחֲמַת שֶׁלֹּא הָיָה לְכֶם מִי שֶׁיְדַרִיף אֶתְכֶם, עַל־כֵּן הִחִילוֹתֶם לְרִיב בְּבֵית, וְנִתְהַפֵּף בֵּיתְכֶם לְגִיּהֲנוּם, וּמִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ רִבְתֶּם וְקַלְלִיתֶם זֶה אֶת זֶה, וְעָבַר עֲלֵיכֶם מָה שֶׁעָבַר, עַד שֶׁנִּסְכַּם בֵּינֵיכֶם לְהִתְגַּרֵּשׁ. וּבְאֵמֶת לֹא מְדַעַת הוּא, כִּי אִם הִיְתָה לְכֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְהִיִּיתֶם יוֹדְעִים שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הִיִּיתֶם עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שֶׁיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְאַף שֶׁכָּבַר נִסִּיתֶם כַּמָּה וְכַמָּה פְעָמִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם,

ולא עלה בידכם, וכן אחרים הכניסו את עצמם
 לעבי הקורה לעשות שלום ביניכם — ולא
 הצליחו, תדעו כי מסתמא לא הייתם אצל צדיק
 גדול, אשר יכול לעשות שלום ביניכם. כי שלום
 הוא שמו של הקדוש-ברוך-הוא (שבת י:), והקדוש-
 ברוך-הוא חפץ מאד בשלום, וחכמינו הקדושים
 אמרו (גטין צ:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו
 מזבח מוריד עליו דמעות; ואמרו בזהר הקדוש
 (פקודי רנה:): יש שני מלאכים שהם ממנים על
 שנים-עשר אלף מלאכים אחרים, שכלם שופכים
 דמעות על אלו שמתגרשים מנשותיהם, שגרמו על
 השבע ברכות שברכו אותם תחת החפה שהלכו
 לריק ולבטלה; ועל-כן אל תחשבו, בני ובתי
 היקרים, אשר בזה שאתם מתגרשים, אתם עושים
 טובה אחד לשני, אדרבה אתם הורסים את
 השני, הורסים את הילדים והורסים את כל
 העולמות, כי אם הייתם יודעים אשר בזווג של בר
 ישראל תלויים כל העולמות, הייתם משלימים
 ביניכם בכל מחיר, עליכם רק לשנות את השבע
 הרע שלכם, את הפעס והרציחה הטבועים בכם,
 את המחלקת והמריבות על לא דבר. הן אמת שיש
 ביניכם וכוונת גדול, בני, אתה אומר שהצדק עמך,

ובתּי, אַתְּ אוֹמֵרֶת שֶׁהֲצַדֵּק עִמָּךְ, וּבִזְזָה בְּעֲצֵמוֹ אֶתֶם רְבִים, וּבִשְׂבִיל זֶה בְּעֲצֵמוֹ אֶתֶם רוֹצִים לְהִתְגַּרְשׁ, אֵל נָא, בְּנֵי וּבִתֵּי, תַעֲשׂוּ צַעַד פְּזִיז כְּזֶה, אֲלֵא הִשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְיַשֵּׁב בְּדָבָר, וְלַגֵּשֶׁת אֶל צַדִּיק גְּדוֹל, וּתְדַבְּרוּ עִמּוֹ לִפְנֵי שְׂאֵתָם עוֹשִׂים אֶת הַצַּעַד הַמְּסַכֵּן הַזֶּה — לְהִתְגַּרְשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אֶתֶם גּוֹרְמִים צַעַר לְכָל הַעוֹלָמוֹת, צַעַר לְשִׁכְנֵה הַקְּדוֹשָׁה, צַעַר לְהוֹרִים, צַעַר לְיֻלְדִים וְצַעַר לְעֲצָמְכֶם.

וְעַל-כֵּן תִּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְיְכֶם, וּתְשֹׁנוּ אֶת הַרְגְּלֵיכֶם הַרְעִים וְהַמְרִים שֶׁהָיוּ עַד עַכְשָׁו, שְׁחִייתֶם בְּלֵי הַבְּנָה הַדְּדִית וְלֹא הִיְתָה בֵּינֵיכֶם שְׁפָה מְשִׁתֶּפֶת, רַק אֶחָד רָצָה לְנַצַּח אֶת חֲבֵרוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵתֶם כָּבַר לָמָּה שֶׁבֵּאתֶם, עַד שְׂאֵתָם מוֹכְנִים לְהִתְגַּרְשׁ. אֵל נָא, בְּנֵי וּבִתֵּי, תַעֲשׂוּ אֶת הַצַּעַד הָאֲמֻלָּל הַזֶּה, וְאֵל תִּתְגַּרְשׁוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי אַחֲר־כֵּן תִּהְיֶה כָּבַר בְּכֵיָה לְדוֹרוֹת, וְלֹא תוּכְלוּ לְשַׁנוֹת בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן. וְאֵל יִפְתָּה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם שְׂאֵתָם מִתְגַּרְשִׁים רַק לְשִׁבּוּעַ אוֹ לְחֹדֶשׁ אוֹ לְשָׁנָה, וְאַחֲר־כֵּן אִם הַכֹּל יִסְתַּדֵּר — תַּחֲזְרוּ, אֵל תֵּאָבוּ וְאֵל תִּשְׁמְעוּ לְעֲצַת יִצְרָכֶם הַרַע, כִּי אִזּוֹ יִהְיֶה כָּבַר מְאַחַר, חֵס וְשְׁלוֹם, וּמָה גַם שֶׁתִּהְרָסוּ לְגַמְרֵי אֶת הַיֻּלְדִים, וְיִהְיֶה

שכט

לְמָה לְהִתְגַּרֵּשׁ ? !

בבחינת: "מענות לא יוכל לתקן" (קהלת א, טו) בשום פנים ואופן, כי רב הילדים הבצעתיים יוצאים רק מהורים גרושים. ועל-כן, בני ובתי היקרים, ראו לחשב היטב היטב לפני שאתם הולכים לעשות את הצעד המסכן הזה, ואני מקווה שתכניסו את דברי אלו היטב בתוך לבכם, ואז טוב לכם כל הימים.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, שבזה העולם לא כל מה שרוצים — מקבלים, ולא כל מה שמקבלים — רוצים, אני יודע ומבין היטב שאתם אינכם מסתדרים יחד, מפמה סבות שונות, אבל זה אינו נותן לכם את ההתר לקחת את גורלכם בידיכם, ולקלקל אותו בעצמכם. זכרו היטב, אשר הקלקול הזה הוא קלקול שאין יכולים אחר-כך לתקנו, הינו בזה שנסכם בדעתכם, שאין לכם שום פתרון אחר בחיים רק להתגרש, תדעו שזה קלקול פזה בגורלכם ובמזלכם, ואף פעם לא תוכלו לתקנו, ואף שעתה מרב פעם וצער, יסורים ומכאובים, מרירות ומחלקת, נדמה לכם — מה יש לכם כבר לאבד, הרי כל הנשואין אינם שווים מאומה, ואת הגרוע מכל כבר טעמתם, מה יכול

להיות יותר רע מזה, אל תחשבו זאת פרגע, בני ובתי היקרים, פי עדין אתם אינכם יודעים מה נקראת מרירות, ובפרט כשיש ילדים, אתם הורסים את הילדים במו ידיכם, ולכן אבקש אתכם מאד מאד, בני ובנותי היקרים, שלא תתגרשו בשום פנים ואפן, ומי שמסית ומדיח אתכם להתגרש, תדעו שהוא עושה זאת מאינטרס עצמי — או מחמת קנאה ושאנאה, או מחמת תאונת הכבוד והנצחון, או מסבות אחרות, כי מי שמסית ומדיח את זולתו להתגרש, אוי לו ואוי לנפשו, כי מחריב בית בישראל, מחריב ילדים ומחריב את כל העולמות, והקדוש-ברוך-הוא בוכה ומבכה על נשמות המתגרשות, וגורמות צער גדול בכל העולמות, כי הנשמות הן נשמה אחת, וכשיורדות לזה העולם, הן מתפצלות, ועד שמזוגים אותן כפה עלמין אתחריבו בגנייהו, מה לא מתהפך עד שמחברים ומיחדים ומזוגים אותם ביחד, ועכשו בעבור אינטרסים אישיים ועצמיים הולכים לשבר מה שבנה הקדוש-ברוך-הוא! ? אין על זה שום מחילה בעולם. ועל-כן מי שמסית ומדיח את הזוג להתגרש, הוא שליח הסמ"ך-מ"ם, אשר כל ענינו הוא רק להחריב ולהרס, לשרף ולכלות את

שלא

למה להתגרש?!

הדברים היפים שבנה הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו עוסק לזוג זוגים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית ו' כח, ד): מיום בריאת העולם הקדוש-ברוך-הוא יושב ומזוג זוגים, ובשביל הבחירה והנשיון ברא את הסמ"ך-מ"ם לבלות ולטלטל ולהחריב ולהרס את כל מה שברא הקדוש-ברוך-הוא, וכשאינן לאדם שכל ונמשך אחר הסתות הסמ"ך-מ"ם, על-ידי-זה הוא הורס את הכל.

ועל-כן ראו, בני ובתי היקרים, לא להניח את עצמכם להסתות יצרכם, כאלו בזה שתתגרשו יהיה לכם טוב יותר, אני מבטיח לכם בהבטחה גמורה, שיהיה לכם יותר מר, כי אפלו שתתחתנו שנית, מי יודע אם המצב לא יהיה יותר גרוע. ועל-כן עשו זאת, בני ובתי היקרים, ותשתדלו להשלים ביניכם, ותותרו אחד לשני ותשנו את מדותיכם הרעות והאכזריות שהתנהגתם בהן עד עכשו, אשר רבתם וקללתם זה את זה בקול רם בפני הילדים, אשר בזה בעצמו כבר הרסתם אותם, כי אין עוד צער ועגמת נפש גדולה לילדים כשוראים שהוריהם רבים ביניהם, ומכל שכן כשבאים לידי קללות

וצעקות, ומפל שפן וכל שפן בהפאות, רחמנא
 לישזבן, אשר בזה גורמים נזק רב לילדים, אשר
 מרב פחד ונהלם, הם גדלים בעייתיים, מבהלים
 ומבלבלים ואמללים, ואין להם כבוד רכוז לרפז את
 מחם ודעתם בלמודים שלומדים, ואובד מהם כל
 הבטחון העצמי לגמרי, כי בדרך כלל ילדים
 מסתכלים על ההורים, היות ששהורים בעבורם
 הדגמא החיה, אם ההורים גרים ביחד באהבה,
 אחנה ורעות, ומכבדים זה את זה, ויש הבנה
 הדדית ביניהם, ומוסרים נפש אחד בעבור השני,
 והם שתפים בחיי הנשואין בכל פרט ופרט — הן
 בטוב והן ברע, חס ושלום, ואף פעם אינם
 משליכים את האשמה אחד על זולתו, אדרבה כל
 אחד משתדל לעזר לשני, ולמעט את הכאב והצער
 ועגמת הנפש שרק קורים, ומכבדים זה את זה,
 וחיים באהבה אמיתית, אזי הילדים, כשוראים
 דגמא חיה כזו, גם הם גדלים וצומחים בריאים
 בודעתם ובשכלם ובתכונות נפשם, ונכנס בהם
 בטחון עצמי, שגם הם יוכלו לבנות בית חם, וגם
 הם יוכלו להוליד בנים ובנות בריאים בודעתם
 ובשכלם ולגדלם, לא-כן אם אתם נשארים עקשנים
 גדולים, ואינכם רוצים לעזר אחד לשני, אלא כל

שלג

לְמָה לְהִתְגַּרְשׁ ? !

אֶחָד הוֹלֵךְ דִּיקָא זֶה לְעַמַּת זֶה בְּרָצִיחָה כְּזוֹ, הָעֶקֶר
לְנַצַּח אֶת זוּלָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה אַתֶּם הוֹרְגִים אֶת
יְלָדֵיכֶם בְּיַדֵיכֶם מִמָּשׁ, וְאַתֶּם רוֹצְחִים גְּמוּרִים, כִּי
נִכְנַס בְּלֵב הַיְלָדִים פֶּחַד גְּדוֹל, וְאוֹבֵד מֵהֶם לְגַמְרֵי
הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי, וְנֹעֲשִׂים מְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים, וְכִכָּר
אֵינֶם יְכוּלִים לְהִתְרַכֵּז בְּשׁוּם דְּבָר.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, בְּנֵי וּבָתֵּי
הַיְקָרִים, שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא תִּתְגַּרְשׁוּ, לְמָה לְכֶם
אֲחֵר-כֵּן לְהִתְתַּרְטֵט ? ! וְאִם תִּצְיָתוּ אוֹתִי בְּזֶה, אֲז
יִהְיֶה לְכֶם טוֹב בְּזֶה וּבְכָא וּלְנַצַּח נְצָחִים, אֲךָ אִם,
חַס וְשְׁלוֹם, תִּהְיוּ עֶקְשָׁנִים, וְתִשְׁלִיכוּ אֶת דְּבָרֵי אֵלֶּה
מֵאַחֲרֵי גֹנְכֶם, תִּדְעוּ שְׂאֵתֶם עוֹקְרִים אֶת עֲצַמְכֶם
מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, בְּגִשְׁמִיּוֹת — אַתֶּם
עוֹקְרִים אֶת עֲצַמְכֶם מִהָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֵין עוֹד צָרָה
יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִגְּרוּשִׁין, הַבְּעַל מִסְתוֹכֵב וּמִדְרָדֵר עַד
עִמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְעוֹבֵר עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, וְכֵן
הָאִשָּׁה מִדְרָדֵרֶת וּמִסְתוֹכֵכַת וְנוֹפְלֶת בְּשׂאוֹל תַּחְתִּית
וּמִתַּחְתִּיו, וְהַיְלָדִים מִשְׁלָכִים בְּחוּצוֹת, וְצָרִיכִים
לְהִסְתַּכֵּל, לְרֵאוֹת וּלְשַׁמֵּעַ אֶת כָּל הַזֶּבֶל, הַמְרִיבוֹת
וְהַמְחַלְקֶת שְׁנֹעֲשִׂים בֵּין הַהוֹרִים וּבֵין הַמְשַׁפְּחוֹת,
עַד שְׁנִהְרָסִים כָּל הַחַיִּים. וּבְרוּחַנִּיּוֹת — אַתֶּם

מֵאֲבָדִים לְגַמְרֵי אֶת הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי סוּף כָּל סוּף
 אֵל תִּשְׁכַּחוּ, שֶׁהַנְּשֻׁמָּה שְׁלָכֶם הִיְתָה לְמַעַלְה נְשֻׁמָּה
 אַחַת כַּמּוֹבָא בְּדִהַר הַקְּדוּשׁ (לְדִלְף פּה:), וּבְזֵה שְׁאַתֶּם
 מִתְגַּרְשִׁים, אַתֶּם עוֹקְרִים וּמַחְרִיבִים עוֹלָמוֹת לְמַעַלְה
 מֵעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר אִם הִיִּיתֶם יוֹדְעִים אֶת צַעַר
 הַשְּׂכִינָה שֵׁישׁ לָהּ מִזֶּה שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְגַּרְשׁוֹת,
 הִיִּיתֶם חוֹשְׁבִים פְּעַמִּים אִם לְהִתְגַּרְשׁ אִם לֹא. וְלִכֵּן
 אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְבַל
 תִּתְגַּרְשׁוּ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם טוֹב כָּל הַיָּמִים.

ג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְיַשֵּׁב הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
 בְּדַעְתְּכֶם — מַה קָרָה אֶתְכֶם, מַה וְלָמָּה נִכְנַס בְּכֶם
 שְׂגָעוֹן שֶׁל גְּרוּשִׁין, הָאֵם בְּגָלֵל שְׂאִינְכֶם מִשְׁתוּיִם
 יַחַד, תִּהְרְסוּ אֶת חַיֵּי הַמְּשֻׁפָּחָה שְׁלָכֶם, וְתִגְרְמוּ
 בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת לְכָל הַמְּשֻׁפָּחוֹת, וְתִהְיוּ לְלַעַג
 וְלִקְלָס בְּעֵינֵי כָל? ! הֲלֹא סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁמִּתְגַּרְשִׁים,
 הַהוֹרִים וְהַמְּשֻׁפָּחָה שֶׁל הַבְּעַל וְהַהוֹרִים וְהַמְּשֻׁפָּחָה
 שֶׁל הָאִשָּׁה מְצֻטְעָרִים מְאֹד מְאֹד, וּמִתְבַּיִשִּׁים לְצַאת
 לְחוּץ, כִּי כָל מְדַבְּרִים שְׁבָנָם וּבְתֵם הַתְגַּרְשׁוּ,
 וְאִפְלוּ אֶחָד כְּבָר מִתְאַנֵּחַ בְּגִיחָה וְאַנְחָה, רַק זֶה
 הוּא עוֹשֶׂה וְלֹא יוֹתֵר, וּבֵין כֵּן — מִי סוֹבֵל?

למה להתגרש? ! שלה

ההורים וְכָל הַמְשָׁפָחוֹת, וּבִפְרָט הַיְלָדִים הַרוֹסִים לְגַמְרֵי; וְעַל-כֵּן תּוֹצִיאוּ מִדַּעְתְּכֶם וּמְרֵאשָׁתְכֶם וּמִמַּחְשְׁבֹתְכֶם אֶת הַשְּׁטוֹת הַזֹּאת לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֲפִלּוּ מֵאִיזוֹ סִבָּה שְׁתִּהְיֶה.

תִּאֲמִינוּ לִי שְׂיִכּוּלִים הַכֹּל לְתַקֵּן, רַק תִּשְׁנוּ אֶת הַנְּהַגוֹתֵיכֶם, הַנְּהַגָּה אַכְזָרִית שֵׁשׁ בֵּינֵיכֶם. הַבַּעַל צָרִיךְ לְשַׁנּוֹת אֶת מִדַּת הַקְּמָצְנוֹת שְׁטָבוּעָה בּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה קְמָצוֹן בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, לְדַקְדָּק עַל כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאֲשָׁתוֹ מוֹצִיאָה, אֲדַרְבָּה יִהְיֶה שְׂמֵחַ שְׂאֲשָׁתוֹ יְכוּלָה לְקַנּוֹת דְּבָרִים יָפִים בַּעֲבוּרָה, בַּעֲבוּר הַיְלָדִים וּבַעֲבוּר הַבֵּית, וְיְכוּלָה לְקַנּוֹת אֲכָל, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם כָּל-כָּךְ קְמָצָנִים וְאַכְזָרִיִּים, עַד שְׂמֵמְרָרִים מְאֹד אֶת חַיֵּי נְשׂוֹתֵיהֶם, וְעַל כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂמוֹצִיאוֹת הֵם יוֹרְדִים לְחַיֵּיהֶן. אוֹ שְׂמֵמְרָרִים אֶת חַיֵּי נְשׂוֹתֵיהֶם, מִדּוּעַ הֵן הוֹלְכוֹת אֶל הוֹרְיָהֶן, וְהֵם אֵינָם מְבִינִים, כִּי סוֹף כָּל סוֹף בְּרָצוֹנָם אוֹ שְׁלֹא בְרָצוֹנָם, הֵם הַהוֹרִים שֶׁל אֲשָׁתוֹ, וְאִיךְ יְכוּל הַבַּעַל לְהִיּוֹת אַכְזָר כָּל-כָּךְ לְמַנַּע אֶת אֲשָׁתוֹ מִלְּלַכֵּת אֶל הוֹרְיָה, הֵאֵם הֵם רוֹצִים שְׁגֹם הַיְלָדִים יַעֲשׂוּ לָהֶם מָה שֶׁהֵם עוֹשִׂים לְנְשׂוֹתֵיהֶם?! וְעוֹד מִדּוֹת רַעוֹת שֵׁשׁ אֲצֵל הַבַּעַל, שְׂמֵת־אֲכֹזֵר כָּל-כָּךְ לְאֲשָׁתוֹ,

ומשפילה בכל מיני השפלות, ועושה ממנה שפחה, לשבר ולדכא אותה לגמרי, היש אכזריות גדולה מזו?! ולהפך גם האשה צריכה לדעת ולהבין אותם הדברים. יש נשים שבשביל לצער ולמרר את חיי בעליהן הן מעכבות להטרה לבעליהן, ובזה הן ממררות ומצערות את חיי בעליהן, ובעליהן לדעת שזה הענש הגדול ביותר שיש בעולם, ואין הקדוש-ברוך-הוא מוחל על זה בשום פנים ואופן, כי אם האשה מביאה את בעלה לחטאים ועוונות, אזי הכל תלוי על צנארה, ותפלותיה אינן מתקבלות למעלה. וכן יש נשים שההכרח להן להשתלט על בעליהן, כאלו הן 'בעל-הבית', והכל ההכרח שיהיה כמו שהן רוצות, ואם לא אזי הן משפילות ומתקרפות ומגדפות ומצערות את בעליהן, וכן הדבר יש נשים שמדת הקנאה טבועה בהן מאד, וכשהבעל הולך אל משפחתו ואל קרוביו, זה שורף אותן מחמת קנאה, וממררות את חיי בעליהן, על מה ולמה הלכו אל הוריו, והן שוכחות, כי סוף כל סוף אם הן רוצות או לא רוצות הם ההורים של הבעל, ועל-פן אף אם האשה אינה מסתדרת עם חמותה, אין היא יכולה למנע מבעלה ללכת אל אמו, האם

שלז

למה להתגרש? !

היא רוצה שגם פלטה תשלם לה בחזרה באותה שפה היאך שהיא מתנהגת עם בעלה? ! וכדומה כל מיני מריבות ואי נעימיות שנגרמות בחיי הנשואין, שאחד מאשים את השני, האשה אומרת שהבעל רע ואכזרי, והבעל אומר שהאשה רעה ואכזרית, ואפלו ששניהם צודקים, האם בזה יפתרו את הבעיה? ! אי אפשר לפתור בעיות אלא כשזוכים לשנות את המדות הרעות מעצמם, ומתפקים את עצמם מרע לטוב. כי עליכם לדעת, המדות הללו הן רעות מאוד מאוד — למרר אחד לזולתו את החיים, ולהיות בקרתי אחד כלפי השני, ולדקדק כחוט השערה אחד על השני, זה שגוען הבא משעמום, היות שאין להם מה לעשות, על-פן הם מתפשים זה על זה חסרונות, ובאפן ובצורה כזו אין יכולים לחיות, אין יכולים לבנות בית ואין מסגלים לגדל ילדים.

ועל-פן, בני ובתי היקרים, ראו מה לפניכם, ולא יזהו מצב הגעתם על-ידי הפעם והרציחה שלכם, על-ידי הטפשות והשגועון שלכם, על-ידי העקשנות האולת שלכם, עד שאתם עומדים כבר על סף גרושין. לזאת אבקש אתכם מאוד מאוד, בני

ובתי היקרים, אם הנכם רוצים לחיות חיים נעימים, תשנו את הלך מחשבתכם, את הנהגתכם שהתנהגתם עד עתה — ללכת זה כנגד זה באכזריות שאין כמותה, ולטובתכם ולטובת הילדים תעשו שלום ביניכם, כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המחזיק ברכה אלא השלום (עקצין ג, יב; דברים רבה ה, יד), ואין עוד דבר חשוב אצלו יתברך כמו מדת השלום, ובפרט כששני הפכים לגמרי משתוים ועושים שלום ביניהם, בזה גורמים שלום בכל העולמות וגורמים שלום פאן למטה. ולכן ראו לקחת את עצמכם ביחד בידיכם, ותשנו את הליכות ביתכם, ותתחילו לכבד אחד השני, ותמחלו זה לזה, ועל-ידי-זה ימחל לכם הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשיכם.

ד.

אהובי, בני ובתי היקרים! אתם נמצאים עכשיו במצב הגרוע ביותר שרק יכול להיות, עד שהגעתם למסקנה, שאין לכם שום תקנה ותקנה אלא להתגרש, עלי להודיע לכם, כי הגרושין לא יפתר את בעייתכם, כי הסבה שאתם מתגרשים היא מפני

שאינ לכם שפה משתפת, אין לכם הבנה הדדית ואין לכם רגשות אחד כלפי זולתו. אם אתם חושבים, שבוזה שתתגרשו ותנשאו שנית — הכל ישתנה, ההכרח לי להודיעכם, שכן הוא האמת שישתנה אצלכם הכל, ויהיה לכם יותר גרוע עשרת מונים ממה שעכשו, כי הגרושין איננו פתרון לבעיות, אי אפשר לפתור בעיות נפשיות עם גרושין, אדרבה אם אתם רוצים לפתור בעיות, ואם אתם חפצים שחיי נשואיכם ישתפרו וישתנו לטובה, עליכם לשנות את הנהגותיכם ומעשיכם ודבוריכם, ותתחילו להתנהג כבני-אדם בעלי שכל, ותשתדלו לעסק רק בדברים טובים — לעזור אחד לזולתו, ולסייע זה לזה, תתחילו לכבד אחד את השני, ולדבר זה עם זה דבורי אהבה, דבורים טובים, דבורי שלום ונעם, דיקא על-ידי-זה תשתנה כל האוירה בבית, תדלו כפר עם הקללות והמריבות, המחלוקת והצעקות והקולות המשנים שאחד צועק על זולתו, עד שנעשיתם ללעג ולקלס בעיני כל השכנים, תדלו כפר עם ההנהגות הפרועות שאתם מתנהגים אחד כלפי זולתו, ללכת דיקא ראש בראש ולנקם זה בזה, ראו אל מה הביאו אתכם דברים אלו, עד שהנכם עומדים על

סף הגרושין, האין לכם דעת ושכל להתישב, כי אין זה הפתרון, ובפרט שאתם הורסים את ילדיכם בידיכם. ואל תחזרו אחר ההבל לומר: "מוטב שהילדים יסבלו מאשר אנחנו נסבל", באשר דבורים אלו הם הכלים ושטיות, כי בא יום שתתחרטו מאד, כשתראו איך שילדיכם מסתובבים ברחובות מסממים, גנבים ונואפים, ומבלים ימיהם בכלא, רחמנא לישזון, ואחר-כך תתפלאו מאין באו לנו ילדים כאלו, ואינכם שמים על לב, שכל זה נגרם ממעשיכם והנהגותיכם הפרועות, כי הילדים תמיד מסתפקים רק על ההורים, וכל מה שההורים אומרים, זה אצלם קדש; ולכן עשו זאת למען ילדיכם, וחמלו עליהם, ואל תהיו רוצחים ואכזריים אליהם, לומר: "אנחנו נעשה את שלנו, ואתם — יהיה מה שיהיה, העקר שלנו יהיו חיים טובים ונשמח על-ידי הגרושין, כל אחד ילך לדרך, והילדים שילכו לרוח". זכרו היטב, בני ובתי, שזו האכזריות הגדולה ביותר שיכולה להיות, כי הלא אדם שהורג את זולתו נקרא: רשע, אכזר, רוצח, ואין על זה שום מחילה, ומכל שכן רשע אכזר ורוצח שהרג כמה אנשים, על אחת כמה וכמה

שמא

למה להתגרש?!

שרוצח באכזריות את ילדיו, אין אכזריות יותר גדולה מזו.

ועל-כן תישבו את עצמכם — האם בשביל הפעם והרציחה, השנאה והקנאה שיש ביניכם, אתם צריכים להרס את ילדיכם?! הגיעה כבר העת שתצאו מקטנות ודעתכם ושכלכם, ותבאו אל ההכרה, אשר אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, כי הוא יתברך מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, ראו לחזר בתשובה שלמה אליו ותברך, ואז תראו איך שכל חייכם ישתנו, כי כל מה שעובר עליכם — צרות ויסורים, קטנות וחסדניות הדעת, שמשם נמשכות עליכם הקמצנות והאכזריות, הרציחות והמריבות, הכל רק מחמת שנעתקתם ממנו ותברך, ונדמה לכם כאלו חייכם תלויים בידיכם, וכאלו אתם בעצמכם יכולים להסתדר, וכאלו תחיו בזה העולם עוד אלפי שנים, ובשביל זה אתם רבים וחולקים ומקללים ומחרפים ומבזים אחד את השני. כי אם היתה לכם אמונה ברורה ומזככת בו ותברך, אשר הוא יתברך מנהיג את ביתכם, והוא יתברך לבד זוג אתכם ביחד, אז הייתם חוזרים בתשובה שלמה, והייתם בוכים

ומבכים על חטאת נעורייכם שהביאו לכם בלבול
 הדעת וקטנות השכל לבא ולחשב מגרושיין. ועל-
 כן, בני ובתי היקרים, אבקש אתכם מאד מאד
 שתשתדלו לקחת את עצמכם בידיכם, ותדעו כי
 חיי האדם בזה העולם הם כהרף עין, הנה הוא כאן
 והנה יוצא מזה העולם, שומעים בכל יום מקרים
 רעים, רחמנא לישזבן, שבגיא-אדם צעירים נחלים
 במחלות שאין עליהן רפואה, ונסתלקים מזה
 העולם במיתה משנה, במיתה אכזרית, רחמנא
 לישזבן. תתארו לעצמכם, אדם ששוכב על ערש
 דוי, והרופאים התיאשו ממנו, ואומרים שרק עוד
 דקות ספורות או כמה שעות נשארו לו בחייו, האם
 חולה אנוש כזה יחשב מחשבה של גרושיין? ! הלא
 לשוטה גדול יחשב. כמו-כן עליכם להתישב היטב
 בדבר זה, אשר כל חיי האדם אינם שוים יותר
 מקלפת השום, אם אדם עוקר את עצמו ממנו
 יתברך, ואם אין לו אמונה ברורה ומזככת בו
 יתברך, ואם אינו מקים את מצוותיו יתברך, הרי
 הוא הורס את חייו בידיים, כי מזה בא שמחזיק
 במחלקת עם אשתו, או האשה עם בעלה, עד
 שבאים אל מחשבה של גרושיין. ועל-כן, בני ובתי
 היקרים, ראו לקחת את עצמכם בידיכם, ותעזבו

שמג

לְמָה לְהִתְגַּרְשׁ ? !

את השטיוֹת, ותשלימו ביניכם בכל מחיר, ותשנו שניכם את הנהגותיכם הרעות, ולא שיאמר האחד לשני: "רק אתה צריך לשנות את דרכך", אלא שניכם תשנו את הנהגותיכם הרעות, ותישבו עצמכם — האם כדאי בשביל זמן כה קצר בזה העולם להרס את חיי המשפחה, ולגרם לעצמו ולילדים ולכל המשפחה בושות וחרפות עצומות? !

ובזה שתישבו את עצמכם, בני ובתי היקרים, תבאו אל ההכרה האמתית, אשר גרושין אינם פתרון, ואדרבה עקר הפתרון הוא השלום והאהבה, האהבה והרעות, ולשנות את דרכיכם ונהגותיכם הרעות. ואצלו יתברך מאד מאד יקר כשאדם זוכה לחשב איך לחזור ולשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ומשרה שכינתו בתוך ביתו, כי איש ואשה אשר גרים ביחד באהבה, אהבה ורעות — השכינה שם. ושלשה שתפים הן באדם: הקדוש-ברוך-הוא, אביו ואמו (קדושין ל:), ועל-בן מאחר שזכה אתכם הקדוש-ברוך-הוא בילדים נחמדים, ואתם שתפים בילדים, תמיד תזכרו שיש השתף העקרי והראשון, שהוא הקדוש-ברוך-הוא,

ואם תכניסו את הקדוש-ברוך-הוא בתוך ביתכם, וכל מה שרק קורה בביתכם, תדעו שזה רק מהקדוש-ברוך-הוא, ולא תטילו את האשמה אחד על השני, ולא תדקדקו כל-כך זה על זה בקמצנות, אלא אדרבה, תדעו שהקדוש-ברוך-הוא זן ומפרנס לכל, והפסף והזהב רק בידי הקדוש-ברוך-הוא, והוא נותן פרנסה, ואין צריכים ליעץ לו כמה ומה, אלא חיים חיים מאשרים, זה רצון הקדוש-ברוך-הוא. ולכן, בני ובתי היקרים, אם תכניסו בדעתכם דבורים אלו, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתחזרו בכם מההחלטה הרעה שקבלתם על עצמכם — להתגרש, ואז הכל יתהפך לטובה, הבית יהיה ממש גן-עדן, והילדים יהיו שמחים ועליזים ומאשרים ביותר בחייהם.

ה.

אהובי, בני ובתי היקרים! אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל דבורי אלו התמימים והישירים ששמעתם עכשו, הכנסתם היטב בלבכם ובדעתכם, ותחזרו מפונתכם הרעה, שנכנס בכם שגעון להתגרש, אשר בזה אתם הורסים את עצמכם ואת העתיד שלכם, ומכל שכן שאתם

הורסים והורגים פשוטו כמשמעו את ילדיכם, ובזה שתשנו את הדרך מחשבתכם ואת הנהגתכם, הכל יחזר וישוב, ובא יבא על מקומו בשלום. העקר מה שמטל עליכם הוא — מהיום והלאה לקבל על עצמכם בקבלה חזקה לא למרר אחד לשני את החיים, הבעל לא ימרר את חיי אשתו, עד שתפל בדכאון ובעצבון ובמרירות, ולא ישפיל אותה כלל, ומכל שכן לא בפני הילדים ובפני אנשים זרים, וכן האשה תשתדל לא להשפיל את בעלה ולא להשתלט עליו, ואפלו שאינו מביא פרנסה, אין מגיע לו מחמת זה ענש מר כל-כך — להשפילו ולחרפו ולגדפו, כי הפרנסה היא בידי הקדוש-ברוך-הוא, ואדרבה אם יש לבעל קשיים בפרנסה, על האשה להשתדל להיות אשת חיל, ולחזק ולאמץ אותו, ולדבר על לבו, שעוד יהיה טוב. כי רואים בעוונותינו הרבים, בתים רבים שנתחרבו ונשברו דיקא מחמת שהבעל אבד את פרנסתו, והאשה החלה למרר את חיי — "למה אינך מביא פרנסה", ואין לה שום רגש והבנה שהוא חפץ לעבוד, אבל פטרו אותו כמו שפטרו עוד מאות ואלפי אנשים, ובמקום לחזקו ולאמצו ולעודדו, שעוד יהיה טוב, היא משפילה אותו בפני

היִלְדִים, בַּפְּנֵי זָרִים, וּבַפְּנֵי כָּל הַמְשֻׁפָּחָה, וְאַחֲר־כֵּן נִכְנָס הַבַּעַל בְּכַעַס גָּדוֹל וּמִשְׁלָם לָהּ מָנָה אַחַת אֲפִים, וְכֵן מִתְחִיל הָרִיב, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עַן תְּמוּרָה טז.), שֶׁהֲצַעֲקוֹת מִתְחִילוֹת בְּבֵית תַּכְף כְּשֶׁנִּגְמְרַת הַפְּרִנְסָה. וְעַל-כֵּן עַל הָאִשָּׁה לְהִתְחַשֵּׁב בְּסֹכֶל בַּעֲלָהּ, וּלְהִשְׁתַּדֵּל לְתַת לוֹ הַתְּשׁוּמָת-לֵב הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, וְלַעְזוֹר לוֹ, לְחַזְקוֹ, לְעוֹדְדוֹ, לְשִׁמְחוֹ וּלְדַבֵּר עַל לְבוֹ דְּבוּרִים עֲרָבִים וּמְתֻקִּים, שֶׁעוֹד יִהְיֶה טוֹב, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וּמֵה שִׁקּוּרָה עֲכָשׁוּ הוּא רַק נִסְיוֹן שְׂמִנְסָה אוֹתָנוּ, לְרֹאוֹת אִם נִפְנָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּעַת צְרָתָנוּ. וְכֵן לְהַפּוֹךְ הַבַּעַל צָרִיף לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אִשְׁתּוֹ, לְעוֹדְדָהּ, לְשִׁמְחָה וּלְחַזְקָה בְּכָל מֵינֵי חַזוּקִים שְׂבָעוֹלָם, וְתַמִּיד יִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִשְׁפִּילָהּ וְלֹא לְדַכֵּא אוֹתָהּ — לֹא בַּפְּנֵי הַיְלָדִים, לֹא בַּפְּנֵי יְדִידוֹתֶיהָ וְלֹא בַּפְּנֵי מְשֻׁפָּחָתָה. כְּבָר הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁשְׂנִיכֶם, בְּנֵי וּבָתֵי הַיְקָרִים, תִּשְׁנוּ אֶת הַלֶּף מִחֻשְׁבָּתְכֶם בְּדֶרֶךְ חַיִּיכֶם, וְתִתְחִילוּ לְסַיֵּעַ אֶחָד לַשְּׁנֵי, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְתִבְיֵנוּ הָאֶחָד אֶת זולָתוֹ, וְתִהְיֶוּ לְעִזָּר אֶחָד לַשְּׁנֵי מִמֶּשׁ כְּמוֹ זוּג שְׂבָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַלִּיכֶם לְדַעַת, אִם אַתֶּם רוֹצִים וְאִם אַתֶּם לֹא רוֹצִים, הַזְּוִיג שְׁלָכֶם הוּא מִהֶשְׁמַיִם,

כי רק הקדוש-ברוך-הוא שדף אתכם, כי בכל יום
 ייום בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני
 (מועד קטן יח:), ואין מועיל שום דבר בעולם למנע
 ולעכב, ואפלו שיזדברו כל דבר אסור, אם זה הזויג
 מן השמים, לא יועיל שום דבר, הקדוש-ברוך-הוא
 מוריד את זה ומעלה את זה ומסבב סבות כאלו
 עד שמתרצים שני הצדדים, ועל-כן מה ולמה לכם
 להיות חכמים בעיניכם, ולמרד נגדו יתברך, אם
 התחנתם, זה סימן שאתם זויג מן השמים, ולא
 יועיל לכם שום דבר בעולם, ואפלו אם תתגרשו,
 לא יועיל לכם מאומה, כי תירשו את הגיהנום בזה
 העולם ממש; ועל-כן, בני ובתי היקרים, עשו זאת
 איפוא, ותישבו את עצמכם בישוב הדעת אמתי,
 ותדעו שאתם זוג מן השמים, ועליכם לשנות את
 דרככם הרעה, ובמקום לחשב מחשבות של
 גרושין ולהרס את ביתכם, תשתנו — הינו להרס
 ולכלות את מדותיכם והנהגותיכם הרעות,
 ותתחילו דף חדש בחיים, ותתחילו להתנהג כבני-
 אדם בעלי מדות טובות, לסייע אחד לשני, ועל-ידי-
 זה תמשיכו את שכנית עזו בתוך ביתכם, ואז הכל
 ישתנה לטובה, ותזכו לירש את העולם הבא
 בעולם הזה; אשרי בני הזוג אשר מכניסים דבורים

שמח

למה להתגרש? !

אלו מועטים המחזיקים את המרבה בתוך לבכם,
ועושים מעשה ומתחרטים על הסכמתם להתגרש,
ועושים שלום ביניהם, ועל-ידי-זה ממשיכים על
עצמם שמו של הקדוש-ברוך-הוא שנקרא 'שלום',
ומתברכים בכרפת השלום, ואתם שלום וביתכם
שלום וכל אשר לכם שלום.

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד
קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקלה"ה
נלב"ע י"ד שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון